

Po operacji

Nó to wie
nie jeste my zbo em,
wprowadza chwil zimy
w porze wzrostu,
narzuca nam samotno ;
oddech od nas odcina ó
mi dzy yciem a yciem chloroform spaceruje
mi kkimi, tajemnymi
cienistymi krokami,
jak mi dzy dachami dwoma
kot, co spogl da
na wy yny wiata.

-----

pimy, wci pimy
jak domy pó n noc
nie wiedz c, co nad nami si dzieje.
Gdzie jeste my?
Czy naprawd zostajemy odci ci,
jak nie wiadome owoce,
co koysz si do ostatka,
ch c w siebie zapach,
zapach ogrodów,
po których drzewo wci nosi a b ?
A mo e czym wi cej jeste my?
Co nas jeszcze czeka?
Czy jeste my tylko
grzesznymi synami
w dcy gniewnego:
aby my wierniej nosili koron ?
Wygnano nas na obszary pustynne...
Spragnieni, pijemy šnapój nasennyö,
przychodzi czarodziej ó no em napis wycina
na naszym brzuchu:

šLudzie, ju byli cie
na skraju
przepa ci,
a teraz w ty zwrot,
i pami tajcie!
Budzimy si i od razu wiemy:
tak wcze nie nikt jeszcze
ze mierci si nie spotka€..

Czemu cia€ nasze nie s nocami,
pos pnymi nocami wszech wiata?

Gdy nas n6 kroi, niechaj kogut za piewa:
B6g rozdarciemno ci, ju dnieje!

šHajnt6, 1 wrze nia 1939